

'Noorse kolonie' en Nederlandse vrienden van Noorwegen bij. Een van deze donors was Pieter Droogleever Fortuyn, die later burgemeester van Rotterdam zou worden. De redenen voor zijn sympathie voor de Noorse kerk zijn in de bronnen niet genoemd; misschien was er sprake van een Noors familieverband. In 1912 werd een wedstrijd gehouden tussen drie geselecteerde Noorse architecten voor het tekenen van een kerkgebouw met pastorie en leeszaal. Het duo Arnstein Arneberg (1882-1961) en Magnus Poulsson (1881-1958) kreeg de opdracht. Deze architecten, die in dit project voor het eerst samenwerkten, verwierven later grote bekendheid in Noorwegen als de ontwerpers van het nieuwe stadhuis in Oslo. De twee architecten, die elk een eigen architectenbureau hadden, hebben ook een belangrijk stempel op de stad Oslo gedrukt. De architecten werden in het najaar van 1912 uitgenodigd om naar Rotterdam te komen om de voorziene bouwlocatie in ogenschouw te nemen en het ontwerp verder uit te werken. Hun ontwerp werd goed ontvangen door de Rotterdamse autoriteiten. Het college van burgemeester en wethouders bereidde een besluit van de gemeenteraad voor om een stuk grond aan de Noorse Zeemansmissie te verhuren voor een periode van 99 jaar. Het terrein was circa 900 m² groot en gelegen in de noordwestelijke hoek van het Heuvelveld, een gebied grenzend aan Het Park. Op de avond van de gemeenteraadszitting van 13 februari 1913, waar het voorstel op de agenda stond, kwam er echter protest vanuit onverwachte hoek. De aanleiding daarvoor was een artikel in de *Nieuwe Rotterdamsche Courant* van 12

februari waarin de Rotterdamsche Voetbalbond en de vereniging Rotterdamsch Voetbalbelang bezwaren kenbaar hadden gemaakt. Deze verenigingen riepen de gemeenteraadsleden op om het voorgenomen besluit van het college te verwerpen, omdat het indruiste tegen eerder gemaakte afspraken. Het Heuvelveld was door de gemeente aangemerkt als een sportterrein; nu werd een hoek van het terrein 'ingepikt' voor een kerkgebouw. De voetballers vreesden dat dit een beknotting zou betekenen van de mogelijkheid om op zondag te voetballen op het Heuvelveld.¹⁸ De oppositie in de gemeenteraad nam de bezwaren over. Wordvoerder was de sociaaldemocraat en vakbondsmann Hendrik Spiekman, die sinds 1901 de SDAP vertegenwoordigde in de raad; de fractie bestond sinds 1911 uit drie leden. Een verhit debat volgde, waarin een discussie van een jaar eerder in herinnering werd gebracht. Toen had een confessionele partij gepleit voor het verbieden van voetbal op zondag in een poging de min of meer slapende Zondagwet nieuw leven in te blazen. Deze poging was mislukt maar het thema lag nog gevoelig. Het mocht niet baten dat in het voorgestelde contract met de Zeemansmissie expliciet was opgenomen dat aan de sporters op het aangrenzende terrein geen beperkingen mochten worden opgelegd. De uitkomst van het debat was dat het college het voorgenomen besluit ter heroverweging moest terugtrekken. Een maand later, op 13 maart 1913, stond de 'kerkzaak' opnieuw op de agenda, zonder inhoudelijke wijziging van het voorstel. In de tussentijd was het debat doorgegaan in de kranten, en pastor Saxe had ook persoonlijk